

Включаючи у свою структуру елемент невизначеності, активні методи можуть застосовуватися для створення нових варіантів рішень будь-яких практичних проблем. Завдяки інтенсивності комунікації в ході гри вона стала використовуватися як засіб оптимізації взаємодії і взаєморозуміння представників різних областей знань.

Інтеграція активних методів у навчальний процес академічних вузів дозволяє не тільки підвищити якість теоретичної і практичної підготовки студентів (слухачів), але і сприяє їхньому особистісному росту в контексті гуманістичної системи цінностей.

Н. С. Румянцева, ст. викл. кафедри
міжнародної економіки

ФОРМИ АКТИВІЗАЦІЇ ВИВЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНО- ОРІЄНТОВАНИХ ДИСЦИПЛІН

З методологічної точки зору розв'язання поставленої проблеми має базуватися на принципах послідовності, наступності і системності. Йдеться, по-перше, про логічне подання фахових дисциплін в навчальному плані по семестрах. Наприклад, при підготовці фахівців з міжнародної економіки доцільним можна вважати вивчення курсів у такому порядку: «Міжнародна економіка» — «Міжнародні економічні відносини» — «Міжнародний менеджмент» — «Міжнародна економічна діяльність України» тощо. Це дозволить знизити рівень дублювання і створює можливості для послідовного розширення знань з фаху. По-друге, виклад матеріалу в кожній професійно-орієнтованій дисципліні та в цілому у їх сукупності в ідеалі мав би бути пронизаним єдиною «червоною ниткою». Така наступність фахових дисциплін сприяла б формуванню ґрунтовних знань студентів і спонукала б їх до активного творчого опанування професійного теоретичного і практичного матеріалу. По-третє, сукупність професійно-орієнтованих дисциплін повинна сприйматись як цілісне системне утворення, яке віддзеркалює реальну, у нашому прикладі, сферу міжнародних економічних зв'язків. Це передбачає системне викладання всього комплексу зазначених дисциплін і кожної з них, які варто розглядати як

органічно пов'язані підсистеми. Такий підхід дозволяє не лише чітко засвоювати студентам фахові знання, але й посилює їх зацікавленість у вивченні додаткового матеріалу та його самостійній систематизації і структуризації за допомогою логічно засвоєних методологічних підходів.

Наведені загальні напрями активізації вивчення професійно-орієнтованих дисциплін є підґрунтям для комплексного застосування багатоманітного спектра як традиційних, так і прогресивних форм інтенсифікації і посилення творчого, ініціативного характеру навчального процесу, насамперед, під час лекцій, семінарських занять, самостійної роботи студентів. До основних сучасних форм активізації вивчення професійно-орієнтованих дисциплін на лекційних заняттях можна віднести застосування мультимедійних засобів викладання матеріалу, створення проблемних теоретично-методологічних і практичних ситуацій, побудову системно-структурованих схем лекції, її окремих питань, наведення дискусійних положень, проведення експрес-опитування на початку і в кінці заняття тощо.

Серед форм активізації вивчення професійно-орієнтованих дисциплін на семінарських заняттях варто відмітити, в першу чергу, прес-конференції, обговорення рефератів, використання кейсів, тестування, ділові ігри, колоквиуми. Перспективним напрямом активізації роботи на семінарах є проведення останніх у комп'ютерних класах, використання студентами під час виступів технічних засобів навчання, проведення ректорських контрольних робіт.

Більш складним, на наш погляд, є процес активізації самостійної роботи студентів з вивчення професійно-орієнтованих дисциплін. Звичайно, студенти отримують методичні поради щодо організації своєї роботи, виконання індивідуальних завдань, підготовки фіксованих виступів, рефератів, курсових проектів і т. п. Певне пожвавлення і підвищення інтересу студентів до своєї професії може дати орієнтація на розробку за допомогою комп'ютерної техніки програм, моделей розвитку міжнародних економічних відносин. Важливо також орієнтувати студентів на відвідання міжнародних виставок, ярмарок, конференцій, майбутніх об'єктів виробничої практики.

Суттєве місце серед форм активізації вивчення професійно-орієнтованих дисциплін посідає контроль за навчальною роботою студентів. Пріоритетними тут можна вважати модульно-рейтинговий, поточний і підсумковий контроль фахової підготовки студентів.